

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: J. O., nar. xx. xx. xxxx, bytem K.,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2020, č. j. PK-DSH/12891/20,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 22. 12. 2020, č. j. PK-DSH/12891/20, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci plnou náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Radka Bechyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2020, č. j. PK-

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

DSH/12891/20 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sušice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 10. 2020, č. j. 2304/20/DOP (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž byly ve výrocích I. až IV. zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedené záznamy byly potvrzeny a jehož výrokem V. byla zamítnuta žádost žalobce o přerušení správního řízení.

Žalobní body

2. Žalobce v žalobě nejprve konstatoval, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, ani jeho důkazními návrhy. Odkázal přitom na rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech, ze kterých dle jeho názoru vyplývá, že se tyto správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a že jednotlivá rozhodnutí označily za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. V této souvislosti žalobce odkázal na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve shodných či obdobných věcech rozhodovat shodně. Je pak v rozporu s touto zásadou, když totožný správní orgán pouze s jinou místní příslušností rozhoduje a postupuje v obdobných věcech odlišně.
3. Dále žalobce poukázal na nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů ve svém bodovém hodnocení řidiče. Již ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, ale žalovaný konstatoval, že je posuzovat nemůže. Jediné důkazy, které přitom žalovaný vzal do úvahy, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, jenž s ním byl projednán, a o němž bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních: série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677 nesplňují ve smyslu blíže žalobcem nespécifikovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, je naopak zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného typu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo k jeho spáchání dojít, dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání přestupku, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci.

4. Podklad pro záznam bodů nepovažuje žalobce za způsobilý zejména v následujících případech:
- i. V případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“ kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví: „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu“ z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, kdy pokud je osoba nepřipoutána jako spolujezdec, jedná se sice o přestupek, ovšem takovýto přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče.
 - ii. Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolení rychlosti přestupkové jednání rozhodně nevyplývá z popisu: „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, kdy jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolení rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušen § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále též „zákon o silničním provozu“ či „zákon č. 361/2000 Sb.“), který stanoví: *„V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.“* či ustanovení § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: *„Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1.“* v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či případně porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví: *„řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“* v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou.
 - iii. Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, tak aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích, nikoli dle zákona o provozu na pozemních komunikacích.
 - iv. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, tak aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
5. Třetí část námitek obsahuje výtky týkající se nedostatků u jednotlivých pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K pokutovému bloku ze dne 21. 2. 2020 žalobce uvedl, že v kolonkách č. 1-4 není přesně zajištěna osoba přestupce, protože údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané požadované údaje (rodné číslo, datum narození). Rovněž ověření totožnosti není dostačující. V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, není zde přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a čase

spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání tak, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Ani právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 22, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu, také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný. V kolonkách č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

6. Shora vytčené vady stejnými slovy pak žalobce rovněž namítal u pokutového bloku ze dne 13. 5. 2019 s tím, že u tohoto bloku v kolonce č. 5 není odkaz na § 22, nýbrž na § 18 zákona o silničním provozu.
7. Žalobce dále brojil proti rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., č. j. OD/4150/17/Ka, ve kterém spatřoval následující nedostatky. Rozhodnutí neobsahuje veškeré formální náležitosti a žalobce zpochybňuje jeho přezkoumatelnost. Nedostatek žalobce spatřoval v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení ustanovení § 5 zákona č. 361/2000 Sb., lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, kdy konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. V rozhodnutí není rovněž uvedeno, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku. I z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zajištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Správní orgán rovněž pochybil, pokud ve věci nenařídil ústní jednání, čímž mohlo dojít k nedostatečnému zjištění věci. Rozhodnutí také neobsahuje pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání. Celé rozhodnutí se tedy jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.

8. Dále žalobce vytýkal nedostatky pokutového bloku ze dne 18. 5. 2016, v němž shledal v kolonkách 1-4 shodné nedostatky jako v případech výše uvedených pokutových bloků. Stejně vady namítal i ve vztahu ke kolonce č. 5, ve které oproti ostatním blokům poukazoval na porušení § 6 zákona o silničním provozu, a rovněž ke kolonce č. 6. V kolonce č. 7 bloku není dle žalobce zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené (tj. výše uložené sankce číslem a slovy) spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí či není úplný. V kolonkách č. 8-9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení (pozn. soudu - dle nyní účinného zákona č. 250/2001 Sb. se jedná o příkaz na místě).
9. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků jakožto podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v příkazovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014-39.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval žalobní námitky a poukázal na to, že dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Žalobce dne 22. 5. 2020 podal námitky proti všem provedeným záznamům bodů, čímž bylo zahájeno správní řízení. Správní orgán I. stupně v průběhu tohoto řízení shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po seznámení žalobce s kompletní spisovou dokumentací (ke kterému se nedostavil) vydal napadené rozhodnutí č. j. PK-DSH/12891/20 ze dne 22. 12. 2020, kterým zamítá námitky žalobce a potvrzuje provedené záznamy bodů.
11. K námitce týkající se ustálenosti praxe odvolacího správního orgánu, v níž žalobce poukazuje na správní praxi jiných správních orgánů, uvedl žalovaný, že tato rozhodnutí nejsou součástí spisové materie, žalobce taková rozhodnutí v průběhu správního řízení nepředložil.
12. K žalobcem napadeným pokutovým blokům žalovaný uvedl, že všechny bloky, resp. jejich ověřené kopie, jsou součástí spisové materie a žalobce se s nimi mohl v rámci správního řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí podrobně seznámit, což neučinil, ačkoliv byl k seznámení se spisovou materií vyzván. Žalovaný uvedl, že bloky k jednotlivým přestupkům byly správním orgánem I. stupně a dále i odvolacím správním orgánem přezkoumány v tom smyslu, zda na jejich podkladě mohou být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Bylo zjištěno, že tyto pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, na základě kterých musí dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu dojít k zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče. Záznamy o jednotlivých přestupcích souhlasí se skutečností, tedy s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení a dále s údaji zaznamenanými v evidenci. Po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého z výše uvedených záznamů. Rovněž nedošlo ani ke změně

rozhodnutí Městského úřadu Klatovy č. j. OD/4150/17/Ka ze dne 5. 5. 2017.

13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
15. Žaloba není důvodná.
16. Ze správního spisu vyplývají následující pro posouzení věci rozhodné skutečnosti. Žalobce se dne 22. 5. 2020 obrátil na správní orgán I. stupně s podáním nazvaným „Podání námítky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče“ a následně dne 28. 5. 2020, již právně zastoupen, s podáním nazvaným „Námítky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ (dále též „námítky“). Dne 8. 6. 2020 vydal Městský úřad Sušice, odbor dopravy a silničního hospodářství, oznámení o zahájení řízení ve věci žalobcových námitek, v rámci něhož poučil žalobce o právu navrhnout důkazy, vyjádřit své stanovisko, nahlížet do spisu a o právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobce podáním ze dne 21. 6. 2020 označeným jako vyjádření se k podkladům správního spisu požádal o přerušení řízení do doby rozhodnutí o jím podaném návrhu na provedení přezkumného řízení ve věci vydaného pokutového bloku ze dne 21. 2. 2020 série AC/2017 C1426450.
17. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly tři pokutové bloky, resp. příkazové bloky dle právní úpravy přestupkového práva účinné ode dne 1. 7. 2017, a sice ze dne 18. 5. 2016 série JL/2015, č. L1006827, ze dne 13. 5. 2019 série AC/2017 č. C1682960, a ze dne 21. 2. 2020 série AC/2017 č. C1426450, dále rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 5. 5. 2017, č. j. OD/4150/17/Ka. Ve správním spisu jsou dále založena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 19. 5. 2016, 14. 5. 2019 a 24. 2. 2020.
18. Žalobce zaslal správnímu orgánu podání ze dne 4. 9. 2020 označené jako „vyjádření se k podkladům správního spisu“, které obsahuje obecné pojednání o tom, jak mají být řádně vyplněny pokutové bloky, resp. jaké musejí mít náležitosti, aby byly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Závěrem navrhl, aby bylo námítce proti záznamům do bodového hodnocení řidiče vyhověno a aby byly záznamy prohlášeny za nezpůsobilé, případně aby prvostupňový orgán u každého jednotlivého rozhodnutí prokázal způsobilost daného podkladu pro záznam bodového hodnocení účastníka a s tímto se v meritorním rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádal.
19. Správní orgán I. stupně následně dne vydal 5. 10. 2020 pod č. j. 2304/20/DOP rozhodnutí, kterým ve výrocích 1) až 4) zamítl námítky proti provedeným záznamům o přestupcích a ve výroku 5) zamítl žádost o přerušení řízení, a potvrdil všechny zaznamenané body jako oprávněné. V úvodu odůvodnění správní orgán nejprve zrekapituloval průběh předmětného řízení, poté v obecné rovině vymezil předmět řízení o námítkách proti záznamu bodů v registru řidiče. Dále pak ve vztahu ke každému ze čtyř přestupků žalobce popsal daný přestupek, jak byl vymezen v jednotlivých pokutových blocích a jednom rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, jejichž kopie si od příslušných správních orgánů vyžádal. Poté správní orgán I. stupně shrnul svá zjištění, zejména upozornil na to, že všechny pokutové bloky obsahují požadované náležitosti, a proto bez jakýchkoliv

právních i formálních pochybností prokazují dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

20. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně blanketní odvolání ze dne 26. 10. 2020, které dne 11. 11. 2020 doplnil. V odvolání žalobce zejména napadal vady a nedostatky podkladů, na základě kterých byly záznamy do registru řidičů provedeny (tj. pokutové bloky a rozhodnutí Městského úřadu Klatovy).
21. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 12. 2020 zamítl žalovaný odvolání žalobce a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve podrobně zrekapituloval průběh řízení o námitkách žalobce. Konstatoval přitom, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí správního orgánu či soudu) a zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet bodů odpovídá zákonu. V daném případě byla přezkoumána způsobilost jednotlivých podkladů, zda na základě nich bylo možné provést záznam do registru řidičů, přičemž bylo nutné dojít k závěru, že předmětné podklady jsou v tomto směru způsobilé. Provedené záznamy bodů souhlasí se skutečností a po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého ze záznamů v bodovém hodnocení řidiče.
22. Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona silničním provozu.
23. Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu: *„Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.“*
24. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: *„Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“*
25. Žalobce v prvním žalobním bodu tvrdil, že žalovaný se nezabýval předloženými důkazními prostředky a zejména nevyhodnotil odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů projednávající obdobné věci s tím, že správní orgány by měly právě ve věcech se shodnými, či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Žalobce měl konkrétně za to, že žalovaný správní orgán měl v daném případě následovat postupy uvedené v rozhodnutích správních orgánů ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či MUCE 20786/2019 SO; ze dne 13. 2. 2020 č. j. KUJCK-24343/2020 či č. j. ŘP/741/19-16/K. Uvedenou námitkou žalobce napadal porušení zásady legitimního očekávání, dle které při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nesmí vznikat nedůvodné rozdíly.

26. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce ve svém odvolání skutečně poukazoval na zásadu předvídatelnosti správního rozhodování, přičemž ovšem toliko obecně zmínil rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje, aniž by ji jakkoli specifikoval. Ze správního řádu ani jiného právního předpisu dopadajícího na projednávaný případ však nelze dovodit povinnost žalovaného vyhledávat z vlastní úřední činnosti podklady, kterými by snad bylo možno podepřít vznesenou odvolací námitku účastníka řízení. Naopak, bylo věcí žalobce, aby svou odvolací námitku formuloval zcela konkrétně, a to včetně způsobilých důkazních návrhů, což však neučinil. Žalovaný tedy nepochybil, pokud si sám neopatrily právě ta rozhodnutí uvedených správních orgánů, na která žalobce konkrétně poukazuje až v podané žalobě. Jelikož žalobce sám tato rozhodnutí k důkazu nepředložil, ani konkrétně neoznačil, nemůže být důvodná jeho žalobní námitka, že se jeho důkazními návrhy žalovaný řádně nezabýval.
27. I kdyby však žalobce v odvolacím řízení námitku a důkazní návrhy řádně uplatnil, na závěru o nedůvodnosti námitky by to nic nezměnilo. Případně existující rozdílná správní praxe totiž nemusí nutně znamenat, že postup správního orgánu byl v rozporu se zákonem. Je tomu tak především proto, že legitimní očekávání může být založeno toliko dlouhodobě ustálenou, jednotnou správní praxí. Jinými slovy, ani případný výskyt několika málo rozhodnutí různých správních orgánů, která se v posouzení té či oné otázky vymykají, ještě nemůže založit legitimní očekávání účastníka správního řízení, že i v jeho případě bude akceptována právě tato vymykající se praxe. Žalobcova tvrzení a důkazní návrhy by tedy musely být zaměřeny na prokázání skutečně odlišné ustálené správní praxe, nikoli na poukazování na pouhý nízký počet jednotek konkrétních správních rozhodnutí (v daném případě žalobce ve své žalobě zmínil rozhodnutí tři), tím méně, je-li poukazováno na dvě rozhodnutí prvostupňová a pouze jedno rozhodnutí správního orgánu II. stupně. Z toho důvodu soud ani nepovažoval za nutné tato rozhodnutí provádět k důkazu, neboť by k odlišnému právnímu posouzení stejně nemohla vést. Nezabýval se proto ani otázkou, zda z žalobcem předložených rozhodnutí skutečně vyplývá to, co žalobce tvrdí.
28. Žalobce dále v žalobě uváděl pouze v obecné rovině skutečnosti, pro které nepovažuje podklad pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče za způsobilý a uváděl celkem čtyři oblasti, ve kterých rozváděl argumenty pro své tvrzení. Argumentace žalobce v této části žaloby však byla zcela obecná a bez vazby na projednávaný případ. Žalobcovy úvahy o způsobu, jakým dostatečně specifikovat přestupkové jednání ve vazbě k definici místa a času spáchání přestupku a ve vazbě na čitelnost údajů v pokutovém bloku jsou zcela obecné a použitelné pro jakékoliv případy, jejímž předmětem by bylo projednávání zmiňovaného přestupkového jednání. Žalobce však opomněl upřesnit, které konkrétní náležitosti v konkrétním případě konkrétního podkladu pro záznam bodů do registru řidičů chybí či jsou vadné. Takovéto tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností je tvrzením nedůvodným, jak konstatoval např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, publikovaném pod č. 312/2004 Sb. NSS, podle kterého: „*pokud stěžovatel v kasační stížnosti uvádí pouze námitky obecného charakteru, aniž upřesňuje, které konkrétní důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění jeho rozhodnutí chybí, je takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností nedůvodné*“.
29. Třetí okruh námitek žalobce zaměřil na konkrétní nedostatky pokutových bloků ze dne 18. 5. 2016, 13. 5. 2019, 21. 2. 2020 a rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 5. 5. 2017, č. j. OD/4150/17/Ka. Žalobce k příkazovému bloku ze dne 21. 2. 2020 namítal, že obsahuje chyby uvedené v odst. 5 tohoto rozsudku. V kopii uvedeného pokutového bloku

založené ve správním spisu je uvedena čitelně totožnost osoby přestupce (tj. žalobce), výše uložené pokuty (1 000 Kč), datum a podpis úřední osoby, datum a podpis žalobce. V kolonce č. 5 popis skutku, je uvedeno: „*Dne 21. 2. 2020 v 17:20 hod, Benešov parkoviště před OD Kaufland, řidič OA nedal přednost zprava. § 22/2 z. č. 361/2000 Sb. RZ X.*“ V kolonce č. 6 je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c/1 f 8 zák. č. 361/2000 Sb. s tím, že jako forma zavinění byla v kolonce č. 7 uvedena nedbalost. Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem s RZ: X ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 326/2000 Sb., o silničním provozu (*Nevyplývá-li přednost v jízdě z ustanovení odstavce 1, musí dát řidič přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zvířatech přijíždějícím zprava nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnáných zvířat se zvířaty přicházejícím zprava.*), když při jízdě neoznačenou křižovatkou nedal přednost vozidlům přijíždějícím zprava, a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Jako místo spáchání přestupku bylo jasné označeno parkoviště u obchodního domu Kaufland v Benešově. Výše pokuty činila 1 000 Kč a žalobce ji na místě zaplatil. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobcovy námitky týkající se nedostatku uvedeného pokutového bloku jsou liché, neboť je z něj patrné, kdo, kdy, na jakém místě spáchal přestupek, jaká zákonná ustanovení byla porušena, jaká je forma zavinění a jaká byla uložena pokuta. Rovněž jsou připojeny podpisy úřední osoby a žalobce jakožto pachatele přestupku.

30. Dále žalobce namítal konkrétní nedostatky příkazového bloku ze dne 13. 5. 2019, konkrétní nedostatky jsou specifikovány v bodě 6 tohoto rozsudku. Ani s touto dílčí námitkou se krajský soud neztotožnil. V kopii pokutového bloku je čitelně zapsána totožnost osoby pachatele přestupku, výše uložené pokuty (400 Kč), datum a podpis úřední osoby, datum a podpis žalobce. V kolonce č. 5 popis skutku, je uvedeno: „*15:41 hod 13. 5. 2019 Hrádek ul. Sušická § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. překročení rychlosti v obci 50/65/62 km/h RZ X.*“ V kolonce č. 6 je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb. s tím, že jako forma zavinění byla v kolonce č. 7 uvedena nedbalost. Přestože popis skutku se v případě tohoto pokutového bloku jeví poněkud kuse, bezesporu z něj vyplývá, že žalobce porušil vozidlem s RZ: X ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 326/2000 Sb., o silničním provozu (*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*), když po odečtu případné odchylky měření překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/h, a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Jako místo spáchání přestupku byla jasné označena obec Hrádek, Sušická ulice. Výše pokuty činila 400 Kč a žalobce ji na místě zaplatil. Žalobcovy námitky tak ani v tomto případě nepokládá soud za důvodné.
31. Soud shrnuje, že z uvedených dvou pokutových bloků je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Bloky obsahují i právní kvalifikaci, na jejímž základě byly žalobci uloženy pokuty a následně zapsán příslušný počet bodů. Zde je namísto upozornit, že na pokutovém bloku jsou omezené možnosti pro vyjádření příslušných skutečností. Formálně-obsahové náležitosti příkazového bloku jsou upraveny v § 92 odst. 2 přestupkového zákona. Podle tohoto ustanovení se na příkazových blocích vyznačí jméno, datum narození a trvalý pobyt obviněného, podpis této osoby, popis skutku, právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění, výše pokuty, označení správního orgánu, označení oprávněné úřední osoby včetně jejího podpisu, datum a místo vydání příkazového bloku a poučení o právní moci a vykonatelnosti bloku. Přiměřeně je pak nutno aplikovat § 93 přestupkového zákona o výroku rozhodnutí, avšak nelze odhlédnout

od toho, že se nejedná o klasické rozhodnutí, ale stále o příkazový blok (tedy rozhodnutí *sui generis*). Na to pak navazuje rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, z níž soud považuje za významné citovat z rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, kde je mj. konstatováno: „(...) *S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.“. Uvedené rozhodnutí se sice dotýká předchozí právní úpravy dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, avšak jeho závěry lze bezpochyby vztáhnout i na novou právní úpravu účinnou od 1. 7. 2017. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že v některých případech se dovodí srozumitelnost informací uvedených na pokutovém bloku i s určitým výkladem, třeba použitím obvyklých zkratk apod. Zásadní je v tomto směru konkrétnost určitého protiprávního jednání a jeho odlišitelnost od jiných případných jednání. Soud je přesvědčen, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Lze dodat, že pokutové bloky byly žalobcem podepsány, lze tedy vycházet z předpokladu, že žalobce věděl, co podepisuje, s jakými skutkovými zjištěními a jejich právní kvalifikací souhlasí.*

32. Pokud pak jde o rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 5. 5. 2017, č. j. OD/4150/17/Ka, ani v něm se nevyskytují ony vady, které žalobce tvrdí ve své žalobě. Je z něj jednoznačně patrné, jakého přestupku se žalobce dopustil, je zřejmá jeho právní kvalifikace, místo a čas spáchání přestupku a uložená sankce. Zkoumání otázky naplnění materiálního znaku přestupku není v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů přípustné, totéž se týká tvrzeného pochybení spočívajícího v tom, že o uvedeném přestupku nebylo nařízeno ústní jednání, stejně jako zjišťování žalobcových pohnutek, které měly ke spáchání přestupku vést. Rozhodnutí pak není ani nepřezkoumatelné. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci, žalobce s ním tedy byl řádně seznámen, nebrojil proti němu ani opravným prostředkem, lze tedy konstatovat, že se způsobem řešení předmětné přestupkové věci tímto způsobem byl srozuměn. Soud dodává, že v přezkumu rozhodnutí o přestupku a o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je zásadní rozdíl. Ten tkví mj. v tom, že prostřednictvím řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů se nelze domáhat věcného přezkumu rozhodnutí o konkrétním přestupku. Řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů má jiný předmět, kterým je posouzení způsobilosti konkrétního rozhodnutí o přestupku být podkladem pro záznam bodů. Jde tedy např. o otázky, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. jestli podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. K tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
33. Závěrem žalobce namítal nedostatky pokutového bloku ze dne 18. 5. 2016 (konkrétní žalobcem namítané nedostatky soud již uvedl v odstavci 8 tohoto rozsudku), které dle žalobce brání tomu, aby mohl být tento blok použit jako podklad pro záznam bodů do

registru řidičů. Ve vztahu k tomuto bloku soud po v rámci přezkumu věci zjistil, že ve spisu založená kopie pokutového bloku ze dne 18. 5. 2016 je z větší části nečitelná, a proto není možné provést její přezkum. Z kopie pokutového bloku lze s většími obtížemi vyčíst jméno, datum narození a adresu místa pobytu pachatele přestupku (žalobce), výši uložené pokuty, a datum a podpis žalobce, avšak kolonky č. 5 *Přestupkové jednání*, č. 6 *Pokuta uložena za přestupek* a č. 8 *mající obsahovat místo a datum vyhotovení bloku*, jsou zcela nečitelné. Z pokutového bloku tak není jednoznačně možné vyčíst některé ze zákonných náležitostí pokutového bloku, a to konkrétně údaj o ověření totožnosti přestupce, popis skutku, místo, čas a způsob spáchání přestupku, formu zavinění, zákonné označení naplněné skutkové podstaty přestupku, právní kvalifikace přestupku a místo a čas vyhotovení bloku.

34. K nedostatkům ohledně pokutových bloků soud na tomto místě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v jeho odstavci 21 Nejvyšší správní soud uvedl: „(...)Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.“ V odstavci 22 citovaného rozsudku se pak uvádí: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určité, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“
35. Z citovaného rozhodnutí obecně řečeno plyne, že ne každý nedostatek pokutového bloku způsobuje nemožnost jej použít jako podklad pro zápis bodů do registru řidičů. Nedostačující pokutový blok je pouze takový, na kterém nebude přestupek jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezen. S tímto závěrem se krajský soud ztotožňuje. V jeho důsledku je pak nutno konstatovat, že uvedené podmínky napadený pokutový blok ze dne 18. 5. 2016, resp. jeho kopie založená ve správním spisu nesplňuje, neboť jak již bylo uvedeno výše, v podstatných částech obsahuje nečitelné údaje, a nelze z nich jednoznačně určit, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, jaký přestupek měl být tímto jednáním spáchán a kdy a kde byl pokutový blok vyhotoven. Za takových okolností nelze pokutový blok, resp. jeho kopii, považovat za řádný podklad pro provedení záznamu bodů do registru řidičů a je nutno konstatovat, že skutkový stav, z něhož správní orgán při svém rozhodování vycházel, nemá ve vztahu k tomuto pokutovému bloku oporu ve správním spisu. Tyto vady nelze zhojit tím, že správní orgány budou vycházet z oznámení policie o spáchání přestupku nebo z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení či z jiných dokumentů, které ovšem podkladem pro záznam bodů do registru řidičů nejsou.
36. Závěrem nezbyvá než zrekapitulovat, že z důvodu zjištěné podstatné vady řízení spočívající v tom, že skutkový stav, který vzaly správní orgán za základ svých rozhodnutí, nemá oporu ve správních spisech, krajský soud ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí rozsudkem bez jednání zrušil. Soud na okraj podotýká, že i

pokud by nepostupoval dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., rozhodl by o věci bez nařízeného jednání, neboť s tím účastníci řízení ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlasili.

37. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem, který ve zrušujícím rozsudku soud vyslovil (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V jeho rámci žalovaný posoudí, jestli je schopen právně relevantním způsobem doplnit spisový materiál a při zachování žalobcových procesních práv ve věci znovu rozhodnout, případně zda bude třeba zrušit rozhodnutí správního orgánu I. stupně a ponechat tuto činnost na něm. Skutkový stav, z něhož budou správní orgány vycházet ve svém dalším rozhodnutí, musí nacházet plnou oporu ve spisovém materiálu. Bude tedy na správních orgánech, aby do správního spisu doplnily buď čitelnou kopii příslušného pokutového bloku, nebo jeho originál.

Náklady řízení

38. Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Žalobci, který v řízení dosáhl procesního úspěchu, soud přiznal k jeho návrhu náhradu nákladů řízení podle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 11 228 Kč. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměnou za právní zastoupení žalobce za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby) a dvakrát náhradou hotových výdajů po 300 Kč. Soud žalobci nepřiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek za návrh nepřiznání odkladného účinku, neboť tento návrh byl zamítnut a žalobce tak v řízení o něm nebyl úspěšný. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 31. května 2021

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu